

Sygn. akt II K 101/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2013 roku

Sąd Rejonowy II Wydział Karny w Ś. w składzie:

Przewodniczący: SSR Ewa Brzeźniak

Protokolant: Barbara Lesiak

po rozpoznaniu w dniach 16.07.2012r., 31.10.2012r., 28.11.2012r., 17.04.2013r., sprawy karnej

1. P. B. (1)

urodzonego (...) w Ś., syna Z. i L. z domu K.,

2. B. B. (1)

urodzonego (...) w Ś., syna M. i J. z domu L.,

3. P. Ł. (1)

urodzonego (...) w W., syna P. i J. z domu P.,

oskarżonych o to, że:

I. w dniu 27 października 2010 roku w Ś., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z terenu firmy (...) mieszczącej się przy ul. (...), dokonali kradzieży ceownika grubościennego wartości 600 zł na szkodę W. R. (1), przy czym P. B. (1) zarzuconego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy VI K 1986/04 z dnia 27.07.2005 r. za czyn z art. 279 § 1 kk i art. 278 § 1 kk na okres 1 roku pozbawienia wolności, która odbył w okresie od 01.08.2007 r. do 01.08.2008 r.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

a wobec P. B. (1) o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

II. w dniu 28 października 2010 roku w Ś., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z terenu firmy (...) mieszczącej się przy ul. (...), dokonali kradzieży schodów metalowych oraz aluminiowej osłony maszyn, gdzie łączna wartość strat wynosiła 1000 zł na szkodę W. R. (1) przy czym P. B. (1) zarzuconego mu czynu dopuścił się w warunkach opisanych w pkt I;

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

a wobec P. B. (1) o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

III. w dniu 29 października 2010 roku w Ś., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z terenu firmy (...) mieszczącej się przy ul. (...), usiłowali dokonać kradzieży części maszyn zespołu zgrzeblarskiego wartości 2000 zł na szkodę W. R. (1) przy czym P. B. (1) zarzuconego mu czynu dopuścił się w warunkach opisanych w pkt I;

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk

a wobec P. B. (1) o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

IV. w miesiącu wrześniu 2010 r. w Ś., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z terenu firmy (...) mieszczącej się przy ul. (...), dokonali kradzieży drzwi od pomieszczeń magazynu gdzie wartość strat wynosiła 300 zł na szkodę W. R. (1) przy czym P. B. (1) zarzuconego mu czynu dopuścił się w warunkach opisanych w pkt I;

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

a wobec P. B. (1) o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

V. w miesiącu wrześniu 2010 r. w Ś., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z terenu firmy (...) mieszczącej się przy ul. (...), dokonali kradzieży schodów metalowych, gdzie wartość strat wynosiła 400 zł na szkodę W. R. (1) przy czym P. B. (1) zarzuconego mu czynu dopuścił się w warunkach opisanych w pkt I;

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

a wobec P. B. (1) o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

VI. w dniu 04 września 2010 r. w Ś., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z terenu parkingu dla samochodów ciężarowych mieszczącego się przy ul. (...), dokonali kradzieży bramy metalowej składającej się z czterech elementów, gdzie wartość strat wynosiła 600 zł na szkodę R. Ś. (1) przy czym P. B. (1) zarzuconego mu czynu dopuścił się w warunkach opisanych w pkt I;

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

a wobec P. B. (1) o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

I. uniewinnia oskarżonych P. B. (1), P. Ł. (1) i B. B. (1) od popełnienia czynów opisanych w pkt IV, V i VI

II. oskarżonych P. B. (1), P. Ł. (1) i B. B. (1) uznaje za winnych popełnienia zarzucanych im czynów opisanych w pkt I, II i III, przyjmując iż oskarżeni popełnili je działając w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk, przy czym w pkt III opisu czynu wykreśla słowa „oraz aluminiowej osłony maszyn” przyjmując wartość skradzionego mienia na kwotę nie większą niż 300,- zł a nadto że czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku oskarżeni dopuścili się w nieustalonym dniu w okresie od 20 października 2010 roku do dnia 28 października 2010 roku, tj. występków z art. 278 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 1kk w związku z art. 91 § 1 k.k. wymierza im kary

- P. B. (1) 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

- P. Ł. (1) 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

- B. B. (1) 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 69 § 1 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego B. B. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszają tytułem próby na okres lat 2 (dwóch) ;

IV. na podstawie art. 73 § 1 kk oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

V. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego P. B. (1) kary pozbawienia wolności zalicza okres jego tymczasowego aresztowania od dnia 22 maja 2012 roku do 16 lipca 2012 roku;

VI. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej w Ś. adw. W. S. kwotę 1.033,20 złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu P. Ł. (1) z urzędu;

VII. zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów procesu zaliczając wydatki poniesione od chwili wszczęcia postępowania na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

W toku przewodu sądowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W Ś. przy ul. (...) mieści się firma (...) stanowiąca własność W. R. (1), który w m.in. okresie września i października robił remont zakładu, m.in. zdemontował schody metalowe i montował maszyny. W. R. (1) nie prowadził spisu inwentarza montowanych i demontowanych części metalowych.

Oskarżeni - P. B. (1) i P. Ł. (1) znali się od dzieciństwa. Około 2005 roku poznali oskarżonego B. B. (1), który przeprowadził się z N. do Ś., gdzie zamieszkał u swojej konkubiny na ul. (...).

Oskarżeni są osobami nadużywającymi alkoholu i jak zabrakło im pieniędzy na alkohol to dokonywali kradzieży złomu.

W nieustalonym dniu w okresie od 20 października 2010 roku do 28 października 2010 roku P. B. (1) wspólnie z B. B. (1) i P. Ł. (1) pili wspólnie alkohol, po czym udali się na teren firmy (...), skąd zabrali w celu przywłaszczenia ceownik grubościenny wartości nie większej niż 600zł. Po dokonanej kradzieży ceownik ten sprzedali na skupie złomu.

W dniu 28 października 2010 roku ponownie pili wspólnie alkohol i jak zabrakło im pieniędzy na alkohol to wspólnie postanowili udać się na teren firmy (...) w Ś. skąd dokonali kradzieży metalowych schodów o wartości około 300 złotych, które P. B. (1) sprzedał w pobliskim skupie złomu – Z. S. przy ul. (...) w Ś. za kwotę 73 złote.

Dnia następnego tj. 29 października 2010 roku oskarżeni ponownie pili alkohol. Około godziny 13: 00 ponownie postanowili dokonać kradzieży na terenie W. R. (1). W tym celu udali się na teren zakładu (...) skąd chcieli dokonać zaboru podzespołu maszyny zgrzeblarskiej. Jednak, gdy wynosili ją z terenu zakładu zostali zauważeni przez Z. N.. P. Ł. (1) i P. B. (1) zorientowali się, że zostali zauważeni przez pracowników i uciekli. Natomiast B. B. (1) pozostał na miejscu, gdyż był pijany (miał 1, 07 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) i nie zauważył ucieczki kolegów. Dlatego został ujęty przez pracowników firmy (...) i zatrzymany przez Policję.

W dniu, tj. 29 października 2010 roku Z. N. wraz z innymi pracownikami oraz W. R. (2) zaczęli rozglądać się po terenie firmy i ustalać, jakie przedmioty zginęły z terenu zakładu. Z. N. wspólnie z W. R. (2) w oparciu o pamięć ustalali, że zginęły: zdemontowane metalowe schody, ceownik, metalowa osłona maszyn, drzwi od pomieszczenia magazynowego. Po poczynionych w ten sposób ustaleniach W. R. (1) 30 października 2010 roku złożył zawiadomienie o dokonaniu z terenu jego firmy kradzieży we wrześniu 2010 roku drzwi jednoskrzydłowych oraz schodów, w dniu 27 października 2010 roku ceownika, w dniu 28 października 2010 roku schodów oraz osłony maszyny i w dniu 29 października 2010 roku usiłowanie dokonania kradzieży podzespołu maszyny zgrzeblarskiej.

Mimo dokonania przez funkcjonariuszy czynności sprawdzających na pobliskich złomowiskach w tym przy ul. (...) i nie znaleziono wskazanych przez pokrzywdzonego przedmiotów.

(Dowody:

wyjaśnienia oskarżonych:

- P. B. (1) k. 38-41, 309-

- B. B. (1) k. 14- 17, 308v-309

- P. Ł. (1) k. 51-52,

Zeznania świadków:

- Z. N. k.425-

- W. R. (1) k. 393-

Notatka urzędowa k. 5-8, 26, -24, 27 33, 18, 393v-

Protokołu zatrzymania k. 2-3

Protokołu użycia urządzenia kontrolno pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu k. 3

formularz przyjęcia odpadów k. 32)

W dniu 04 września 2010 roku funkcjonariusze R. M. i R. P. około godziny 9:20 na polecenie dyżurnego udali się na ulicę (...) w Ś., gdzie miała miejsce kradzież bramy metalowej cztero elementowej. Na miejscu zastali R. Ś. (1), który poinformował ich, że ujawnił kradzież na terenie swojej firmy, którą prowadził na terenie po byłych zakładach (...) oraz podał, że nie wie, kto dokonał tej kradzieży. W związku ze zgłoszeniem pokrzywdzonego funkcjonariusze Komisariatu Policji w Ś. dokonali czynności sprawdzających, wypytywali mieszkańców oraz udali się do skupów złomu. Jednak czynności te nie przyniosły oczekiwanego rezultatu. W dniu 30 października 2010 roku pokrzywdzony złożył oficjalne zawiadomienie o przestępstwie.

(Dowody:

Zeznania świadka:

R. Ś. (2) k. 22-23, 425v-426

Notatki urzędowe k. 24, 27- 33),

W październiku do 20 października 2010 roku oskarżony przebywał w Szpitalu na terenie Holandii.

(Dowód:

- zeznania świadka D. K. k. 525v)

Wobec powzięcia wątpliwości, co do stanu psychicznego oskarżonych P. B. (1) i P. Ł. zostali oni poddani badaniom przez biegłych psychiatrów. Biegli R. S. i M. Ż. we wnioskach opinii stwierdzili, że:

- obaj oskarżeni nie cierpią na chorobę psychiczną w znaczeniu psychozy, niedorozwój umysłowy ani inne krótkotrwałe zaburzenia czynności psychicznych.

- u oskarżonego P. Ł. (1) stwierdzili osobowość nieprawidłową dyssocjalną, Zespół (...), skłonność do nadużywania środków psychoaktywnych oraz padaczkę z wywiadu; w chwili czynu oskarżony miał zachowaną zdolność do rozpoznania znaczenia czynów jak i pokierowania swoim postępowaniem i nie zachodzą wobec niego warunki z art. 31 § 1 i 2 kk, a podana choroba – padaczka nie miała wpływu na jego poczytalność w chwili czynów. Oskarżony może brać udział w postępowaniu, stawać przed Sądem i składać wyjaśnienia, a ewentualną karę pozbawienia wolności odbywać w zwykłym zakładzie karnym.

- u oskarżonego P. B. (1) stwierdzili osobowość nieprawidłową dyssocjalną oraz objawy zespołu zależności alkoholowej; w chwili czynu oskarżony miał zachowaną zdolność do rozpoznania znaczenia czynów jak i pokierowania swoim postępowaniem i nie zachodzą wobec niego warunki z art. 31 § 1 i 2 kk, a podana choroba – padaczka nie miała wpływu na jego poczytalność w chwili czynów; może stawać przed Sądem brać udział w czynnościach procesowych, a ewentualną karę pozbawienia wolności odbywać w zwykłym zakładzie karnym.

(Dowód

- opinie sądowo psychiatryczne - 206-210, 282-285)

Oskarżeni:

B. B. (1) nie ma nikogo na utrzymaniu, rozwiedziony, ma wykształcenie zawodowe, ojciec dziecka w wieku 19 lat, obecnie pozostaje, był dotychczas w konkubinacie, utrzymującego się z prac dorywczych, nie karany.

Słuchany bezpośrednio po zatrzymaniu B. B. (1) przyznał się do popełnienia zarzuconych mu sześciu czynów i oświadczył od razu, że wyraża zgodę na złożenie przez prokuratora wniosku o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy. Po czym podał, że wszystkich czynów dopuścił się z P. B. (1) i P. Ł. (1). Wszystkie skradzione przedmioty sprzedali chyba na skupie złomu na ul. (...) w Ś.; wszystkich czynów dopuścił się jak był nietrzeźwy. I jak brakowało im pieniędzy na alkohol, to udawali się na teren firmy (...) i dokonywali kradzieży. Przy czym odnośnie kradzieży z września 2010 roku podał, że chyba na początku tego miesiąca ukradli wspólnie cztero lub pięcio - elementową bramę, sprzedawali go na skupie złomu chyba na ul. (...). Odnośnie kradzieży schodów to chyba wraz z nimi ukradli jakąś blachę.

W dniu 04 stycznia 2011 roku oskarżony złożył wniosek o skazanie w trybie art. 335 § 1 kk wnosząc o skazanie go za wszystkie z zarzucanych mu czynów na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 3 oraz zobowiązanie do naprawienia szkody przez zapłatę kwoty 1633 zł w okresie 2 lat.

Składając wyjaśnienia przed Sądem P. B. (1) przyznał się jedynie do czynów opisanych w pkt I, II i III, tj. ceownika, schodów oraz usiłowania kradzieży części maszyn. Zaprzeczył natomiast, aby dokonał wspólnie z współoskarżonymi kradzieży drzwi do pomieszczenia magazynowego oraz bramy czteroelementowej a kradzieży schodów na pewno dokonali tylko raz. Podał też, że wszystkie czyny, do których się przyznał popełnił wspólnie z P. Ł. (1) oraz P. B. (1). Jak próbowali ukraść części maszyn to współoskarżeni uciekli a on się nie zorientował i został złapany. Nie pamięta, aby drugi raz ukradli schody u pokrzywdzonego W. R. (1). Jest pewien, że wszystkich czynów, do których się przyznał dopuścił się z P. Ł. (1) i B.. Nie pamięta kradzieży u Ś. dużej bramy, o tym dowiedział się dopiero na policji. M. mieć wózek do tej bramy. Przy czym po odczytaniu mu jego wyjaśnień podał, że podtrzymuje je. Wyjaśniając sprzeczności oznajmił, że chciał szybko wyjść na wolność, dlatego przyznał się do popełnienia wszystkich czynów, bo był przetrzymywany na komisariacie, był głody i było mu zimno, był straszony, że zostanie zatrzymany. W trakcie wysłuchania funkcjonariusza J. F., który odbierał wyjaśnienia od B. B. (1) oskarżony podał, że pamięta aby świadek go przesłuchiwał i nic nie pamięta z dnia przesłuchania.

(Dowód

- wyjaśnienia oskarżonego k. 14- 17, 308v-309, 395v

- dane o karalności k. 46, 103, 479, 511

P. B. (1) nie ma nikogo na utrzymaniu, jest kawalerem, ma wykształcenie gimnazjalne, niepracującego utrzymującego się z prac dorywczych, był wielokrotnie karany: wyrokami Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia:

- 27 lipca 2005 roku sygn. akt VI K 1986/04 m.in. za czyn 279 § 1 w zw. z art. 283 w zw. z art. 31 § 2 kk; z art. 278 § 1 i 3 kk w zw. z art. 31 § 2 kk i art. 278 § 1 kk na kary po 6 miesięcy pozbawienia wolności; orzeczono karę łączną roku pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 01.08.2007 roku do 01.08.2008 roku;

- z dnia 21 listopada 2016 roku za czyn z art. 280 § 1 kk i 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności;

- z dnia 18 stycznia 2008 roku za czyn z art. 280 § 1 kk na karę 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

W postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzuconych mu sześciu czynów i wyraził zgodę na złożenie przez prokuratora wniosku o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy. Po czym podał, że wszystkich czynów dopuścił się z B. B. (1) i P. Ł. (1). Podał, że B. B. (1) zna od około 6 lat i od młodych lat zna P. Ł. (1), z którym się

wychował. Obecnie dat nie pamięta, ale kilkakrotnie dokonywał z nimi kradzieży na terenie po byłym zakładzie (...). Ukradli dwukrotnie schody w różnych odstępach czasu, zabrali drzwi od budynku magazynowego, usiłovali dokonać kradzieży dużej maszyny, ale zostali spłoszeni. Wówczas pracownicy firmy zatrzymali B. B. (1). Kradzieży dokonywali w październiku i wrześniu. Dokonali kradzieży także we wrześniu 2010 roku, wówczas ukradli dużą bramę z parkingu samochodów ciężarowych, ona była w częściach. A także dwóch szyn podtrzymujących stropy. Leżały przy rampie, gdzie ukradli wcześniej schody. Szyny nieśli we trójkę i sprzedali na skupie złomu na ul. (...). Ponadto dokonali wspólnie kradzieży czterech kwadratów metalowych, skrzyni w kształcie prostokąta w kolorze zielonym. Wszystkie skradzione przedmioty sprzedali chyba na skupie złomu na ul. (...).

Słuchany przed Sądem ponownie przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów. Po czym dodał, że kradzieży schodów u W. R. (1) dokonali tylko raz. Nie pamięta okoliczności tej kradzieży. Dokonał jej z oskarżonym B. i jego kolegą. Nie pamięta kradzieży bramy u Pana Ś. i nie przyznaje się do niej. Nie pamięta kradzieży drzwi do pomieszczeń magazynu, tj. IV zarzutu. Ceownik ukradli we trzech z B. i jego kolegą.

Po odczytaniu mu jego wyjaśnień podtrzymał je w całości. Zapytany o zawarte w nich sprzeczności podał, że nie wie dlaczego wyjaśnia odmiennie. Przyznał się do wszystkich czynów, bo myślał, że dostanie łagodniejszą karę. Nie wie dlaczego wskazał Ł. jako współsprawcę, bo to nie miało wpływu na wymiar kary.

P. B. (1) w toku postępowania nie złożył wniosku o skazanie go bez przeprowadzenia rozprawy.

(Dowód

- wyjaśnienia

- P. B. (1) k. 38-41, 309,

- dane o karalności k. 47, 105, 180, 105, 477, 509

- odpisy wyroków k. 68e, 84,

P. Ł. (1) ma wykształcenie podstawowe bez zawodu, jest kawalerem, ma na utrzymaniu dwoje dzieci w wieku roku i 3 lat, nie pracuje, pozostaje na utrzymaniu ojca. Do dnia 10 listopada 2010 roku odbywał przerwę w karze. Oskarżony był uprzednio wielokrotnie karany.

W postępowaniu przygotowawczym oskarżony odmówił składania wyjaśnień na piśmie i jeszcze przed przyznaniem się do winy wyraził zgodę na złożenie przez prokuratora wniosku o skazanie go bez przeprowadzenia rozprawy, jednak wniosku takiego nie złożył. Następnie przyznał się do wszystkich zarzucanych mu czynów, podając, że niewiele pamięta, bo za każdym razem jak dokonywali kradzieży wspólnie z P. B. (1) i B. B. (1), był pijany. Wszystkie rzeczy sprzedali na skupie złomu na ul. (...). Wśród skradzionych rzeczy były schody, blacha aluminiowa. Próbowali dokonać kradzieży maszyny. Nie pamięta kradzieży drzwi metalowych oraz bramy. Nie jest w stanie opisać okoliczności kradzieży tych przedmiotów, bo był pijany.

Po wniesieniu aktu oskarżenia P. Ł. (1) złożył wniosek o skazanie go bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie kary 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na okres 4 lat. i zobowiązanie do naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 1200 zł na rzecz pokrzywdzonego przez okres 2 lat.

Składając wyjaśnienia przed Sądem P. Ł. (1) przyznał się do czynu III opisanego w akcie oskarżenia i nie przyznał się do pozostałych zarzucanych mu czynów, podał, że od sierpnia do końca października przebywał w Holandii, nie ma dokumentów na potwierdzenie tej okoliczności. Na pewno nie popełnił czynów, do których nie przyznał się. Po odczytaniu mu jego wyjaśnień, nie podtrzymał ich i podał, że to nie są jego wyjaśnienia. Po okazaniu protokołu podał, że podpisywał coś policjantowi, ale to miał być wniosek o dobrowolnym poddaniu się karze. Nie wie skąd ten podpis. Podpisywał policjantowi czystą kartkę, policjant był u niego w zakładzie karnym, policjant powiedział mu, że jak złoży wniosek to dostanie karę w zawieszeniu. Nie wie, dlaczego policjant mówił, że będzie przesłuchiwany w

prokuraturze. Na pewno przy jego przesłuchaniu był policjant, nie było prokuratora, miał być przesłuchiwany jeszcze raz w tej sprawie. Na pytanie, dlaczego w aktach brak jest jego wniosku o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy (w postępowaniu wyjaśniającym), podał „Później jeszcze raz składałem, ale sąd odrzucił.” Po odczytaniu mu jego wniosku z k. 158 nie podtrzymał go i podał, że napisał ten wniosek, bo chciał zakończyć tę sprawę i ma świadków, że przebywał w Holandii. Nie składał tych wyjaśnień, nie mógł złożyć wniosku i wskazać, że był w Holandii. Podpisał pusty papier, a w jego wyjaśnieniach nie ma tego, że zapoznał się z treścią wyjaśnień. Po okazaniu mu k. 52v podał, że to jego podpis. Nie wie skąd zapis, że odczytał wyjaśnienia. Nie wie jak to się stało, że na tych wyjaśnieniach są jego podpisy. Podał też, że na karcie 50 też jest jego podpis. Po wysłuchaniu funkcjonariusza policji biorącego udział w czynności oraz odczytaniu jego wyjaśnień z k. 309v P. Ł. (2) podał, że nie potrafi wyjaśnić sprzeczności, co do złożenia wniosku o poddaniu się karze do protokołu, a odczytanymi wyjaśnieniami; nie wie, po co złożył taki wniosek. Złożył taki wniosek przed rozprawą, bo nie został uwzględniony jego wcześniejszy wniosek; złożył go sam dobrowolnie. Nie wie, dlaczego nie ma w aktach jego wniosku o dobrowolnym poddaniu się karze. Ponadto podał, że miał na terenie Holandii wypadek i był w szpitalu w U..

(Dowód

- wyjaśnienia P. Ł. (1) k. 51-52, 309, 394 -395, 396, 424v, 425, , 426,
- pismo k. 158
- dane o karalności k. 43a, 108-109, 475-476, 526-527
- pismo AŚ w Ś. k. 408;
- odpisy wyroków k68 a,b,c,

Sąd zważył, co następuje.

Sąd dokonując ustaleń oparł się głównie na zeznaniach obu pokrzywdzonych i świadka Z. N. oraz częściowo zeznaniach Świadka D. K. oraz dowodach z dokumentów, tj. piśmie Dyrektora Aresztu Śledczego w Ś., notatkach urzędowych, protokołach: zatrzymania, użycia urządzenia kontrolno pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychany powietrzu; formularzu przyjęcia odpadów oraz opiniach sądowo - psychiatrycznych, których wnioski Sąd przyjął jako własne.

Wszystkie opinie biegłych wydane w sprawie, które stanowiły podstawę ustaleń faktycznych w ocenie Sadu są konkretne, jasne i pełne, a wnioski w nich wywiedzione, jako wyczerpująco uzasadnione nie pozostawiają wątpliwości. Nadto żadna ze stron wiarygodności tych dowodów, jak też wywiedzionych w ich oparciu wniosków nie zakwestionowała.

Podstawą ustaleń faktycznych były również częściowo wyjaśnienia oskarżonych, jednak w głównej mierze B. B. (1) złożonych w postępowaniu przygotowawczym w zakresie, w jakim potwierdził je przed Sądem oraz w jakim znajdują one potwierdzenie w materiale dowodowym z dokumentów i wyjaśnieniach złożonych przez współoskarżonych w postępowaniu przygotowawczym, tj. P. B. (1) i P. Ł. (1), w części w jakiej nie pozostają one w sprzeczności z zeznaniami świadków Z. N., W. R. (1), I. R., J. K., J. F., D. K., dokumentach oraz wyjaśnieniach współoskarżonego B. B. (1).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka W. R. (1) złożonych przed Sądem, są gdyż są one spójne, logiczne i znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadka Z. N., którym Sąd również dał wiarę. Świadkowie ci zeznali zgodnie zeznali z posiadaną przez siebie wiedzą wskazując, wszystkie wiadome im istotne znane im okoliczności kradzieży oraz sposób, w jaki ustalili przedmioty, które zostały skradzione z terenu firmy (...), tj. że ustaleń tych dokonano w oparciu o pamięć świadków oraz pracowników firmy, gdyż nie prowadzono ewidencji demontowanych i montowanych części w trakcie remontu firmy; że świadek Z. N., najpierw pytał się W. R. (1), czy dał komuś jakąś, a gdy ten oświadczał, w oparciu o swoją pamięć że nie uznawano, że dana rzecz została skradziona. Odnośnie zeznań W. R. (1) złożonych w postępowaniu przygotowawczym, to nie miały one większego znaczenia dla dokonanych ustaleń, gdyż są lakoniczne

i nie zawierają żadnych szczegółów i pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadka Z. N., co do ilości dokonanych kradzieży na terenie firmy. Świadek ten, nie wskazał w nich żadnych szczegółów, co do sposobu ujawnienia kradzieży, osób, które tego dokonały i dat ich dokonania, poza złapaniem na gorącym uczynku B. B. (1).

W świetle zeznań wskazanych świadków Sąd dał wiarę wyjaśnieniom B. B. (1) złożonym przed Sądem i w tej też części wyjaśnieniom oskarżonego złożonym w postępowaniu przygotowawczym, tj. w zakresie w jakim potwierdził je przed Sądem. I w takim zakresie oskarżeni uznani zostali za winnych popełnienia zarzucanych im czynów. Wyjaśnienia B. B. (1) są w tej części konsekwentne spójne oraz znajdują potwierdzenie w materiale dowodowym zebranym w sprawie m.in. w zeznaniach świadków W. R. (1), Z. N., którzy rozpoznali go, jako sprawcę usiłowania kradzieży podzespołu części maszyny zgrzeblarskiej; zeznali, że B. B. (1) był wówczas z dwoma innymi mężczyznami, których by nie rozpoznali, gdyż uciekli. Istotnym jest też, że również P. B. (1) i P. Ł. (1) potwierdzili w swoich wyjaśnieniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym, że kradzieży dokonywali wspólnie będąc pod wpływem alkoholu i dokładnie nie pamiętają okoliczności tych kradzieży. P. B. (1) potwierdził przed Sądem, że popełnił czyny opisane w pkt I,II i III części wstępnej wyroku, jednak zmienił je podając, że kradzieży tych dokonał z kolegą B. B. (1), a nie P. Ł. (1). Jednak Sąd nie dał im w tej części wiary, gdyż zdaniem Sądu P. B. (2) mając świadomość uprzedniej karalności P. Ł. (1), długiej znajomości chciał uchronić kolegę od surowej kary. Wyjaśnienia B. B. (1) znajdują także częściowo potwierdzenie w wyjaśnieniach złożonych przez P. Ł. (1), który przyznał, że dokonał kilku kradzieży wspólnie z B. B. (1) i P. B. (1), na terenie byłej firmy (...) i za każdym razem był pijany, dlatego nie potrafi wskazać okoliczności ich popełnienia. Pamięta jednak, że wśród skradzionych rzeczy były schody. Podał też, że skradzione przedmioty sprzedane były w skupie złomu na ul. (...). Fakt ten potwierdza formularz przyjęcia odpadów metali (k.32), z którego wynika, że dniu 28 października 2010 roku P. B. (1) sprzedał tam metalowe schody, za które otrzymał 73 zł. Natomiast usiłowanie kradzieży części maszyny zgrzeblarskiej potwierdza ujęcie go gorącym uczynku przez świadków W. R. (1) i Z. N., którzy rozpoznali go na sali rozpraw oraz w protokole zatrzymania B. B. (1).

Mając na uwadze wskazane okoliczności oraz sposób ustalenia przez pokrzywdzonego, które przedmioty zostały skradzione, tj. na podstawie pamięci, braku innych dowodów poza przyznaniem się oskarżonych i to tylko w postępowaniu przygotowawczym do wszystkich zarzucanych im czynów, z wyjątkiem P. Ł. (1), który w pierwszych wyjaśnieniach oświadczył, że nie pamięta kradzieży drzwi oraz kradzieży metalowej bramy.

Mając na uwadze powyższe Sąd w pkt II części dyspozytywnej wyroku uznał wszystkich oskarżonych za winnych popełnienia czynów opisanych w pkt I, II i III części wstępnej wyroku. Przy czym zmienił opisy czynów w oparciu o zebrany materiał dowodowy uznając, że kradzieży ceownika (pkt I aktu oskarżenia) dokonano w okresie od 20 do 28 października 2010 roku biorąc pod uwagę wyjaśnienia oskarżonego P. Ł. (1) i zeznania świadka D. K., który zeznał, że P. Ł. (1) pod koniec października 2010 roku wrócił z zagranicy, tj. około 20 października 2010 roku. Wprawdzie Sąd podszedł do nich z wielką ostrożnością, gdyż świadek ten odbywa karę wspólnie z oskarżonym P. Ł. (1) w Areszcie Śledczym w Ś., a poza tym D. K. zeznał, że wie po co został wezwany w sprawie. Jednak z uwagi na brak dowodów przeciwnych Sąd dał mu wiarę.

Nadto Sąd usunął z opisu czynu II części wstępnej wyroku słowa „oraz aluminiowej osłony”, albowiem „gdyby oskarżeni faktycznie dokonali kradzieży blach i schodów w jednym dniu to sprzedaliby te rzeczy łącznie tego samego tj. w dniu 28 października 2010 roku.

Odnosnie twierdzeń oskarżonych, że funkcjonariusze wpływali na ich wyjaśnienia, a w przypadku P. Ł. (1) zostały one sfalszowane - Sąd nie dał im wiary, uznając, że jest to przyjęta przez nich linia obrony. Mało wiarygodne są wyjaśnienia oskarżonego P. Ł. (1), że odczytane mu wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego nie są jego, a pierwsze wyjaśnienia składał przed Sądem biorąc pod uwagę jego stwierdzenie, że wszystkie podpisy, jakie zostały złożone w protokole jego wysłuchania w charakterze podejrzanego są jego. Nadto protokół ten został sporządzony na urzędowym formularzu, a oskarżony twierdził, że podpisywał czystą niezapisaną kartkę, przy uwzględnieniu sprzeczności jego wyjaśnień złożonych w trakcie wysłuchania funkcjonariusza policji w charakterze świadka. Odnosnie twierdzeń B. B. (1), że funkcjonariusze wpływali na jego wypowiedzi, to brak jest podstaw do dania im wiary. Oskarżony na rozprawie w trakcie wysłuchania funkcjonariusza, który go przesłuchiwał w postępowaniu przygotowawczym, stwierdził że był to

inny policjant. Po czym podał, że nie pamięta tego przesłuchania. Dlatego Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków I. R., J. K., J. F., w świetle niejasnych, mało wiarygodnych i naiwnych wyjaśnień oskarżonych.

Przyznając walor wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonych w opisanym powyżej zakresie, Sąd podszedł do nich z wielką ostrożnością, zwłaszcza w części, w której przyznali się do wszystkich zarzucanych im czynów. Za takim uznaniem przemawiał choćby sposób składania przez oskarżonych wyjaśnień, w których tak B. B. (1) jak i P. B. (1) bezpośrednio po przyznaniu się do zarzucanych im czynów zgodzili się na złożenie przez prokuratora wniosku o skazanie ich bez przeprowadzenia rozprawy. Natomiast P. Ł. (1) złożył taki wniosek nawet przed przyznaniem się do winy, po czym podał, że nie pamięta kradzieży drzwi i bramy. Biorąc przy tym pod uwagę, że oskarżeni dokonywali kradzieży, gdy byli pod znacznym wpływem alkoholu (co wynika z protokołu badania B. B. (1) i wyjaśnień wszystkich oskarżonych) po to, aby zdobyć pieniądze na alkohol, gdyż jak podał B. B. (1) kradzieży dokonywali wówczas jak brakowało im na to pieniędzy, a opinie biegłych psychiatrów stwierdzają wprost uzależnienie od alkoholu P. Ł. (1) i P. B. (1) to, zdaniem Sądu nie byli oni w stanie pamiętać gdzie, kiedy i co ukradli po upływie ponad miesiąca od daty ich popełnienia, i przyznali się do wszystkich zarzucanych im czynów chcąc uzyskać łagodny wymiar kary.

Odnośnie czynu VI to podstawą ustaleń faktycznych były w głównej mierze zeznania R. Ś. (1) i wyjaśnienia oskarżonych omówione powyżej oraz przytoczone w ustaleniach. Świadek – R. Ś. (1) jedynie ujawnił na terenie swojej firmy kradzież czteroelementowej bramy w dniu 04.09.2010 roku i tego samego dnia telefonicznie zgłosił ten fakt na Policji. Natomiast oficjalne zawiadomienie o kradzieży złożył dopiero w dniu 30.10.2010 roku. Świadek ten zeznał, że nie wie, kto mógł dokonać tej kradzieży. W materiale dowodowym brak jest potwierdzenia wyjaśnień oskarżonych B. B. (1) i P. B. (1) z postępowania przygotowawczego, w których przyznali się do dokonania tej kradzieży, przy uwzględnieniu faktu. Biorąc pod uwagę, że oskarżeni wszystkich przypisanych im czynów dopuszczali się będąc pod wpływem alkoholu, co opisano powyżej, a P. Ł. (1), już w pierwszych wyjaśnieniach podał, że nie pamięta, aby dokonał takiej kradzieży, gdyż był zawsze pijany. Biorąc pod uwagę fakt, że P. Ł. (1) jeszcze przed przyznaniem się do wszystkich czynów oświadczył, że wyraża zgodę na złożenie przez prokuratora wniosku w trybie art. 335 kk i w podobny sposób, postąpili pozostali współoskarżeni, a przed Sądem nie przyznali się do jego popełnienia i wycofali się z uprzednio złożonych wyjaśnień, brak było podstaw do przypisania im sprawstwa i winy odnośnie tego czynu.

Analizując całokształt dowodów przeprowadzonych w niniejszej sprawie, Sąd uznał, iż potwierdziły one ponad wszelką wątpliwość sprawstwo i winę oskarżonych w przedmiocie czynów opisanych w pkt I, II i III części wstępnej wyroku uznając, że oskarżeni swoim działaniem wyczerpali ustawowe znamiona występku z art. 278§1 kk. Sąd dokonał przy tym stosownej zmiany opisu czynów zarzucanych oskarżonym poprzez doprecyzowanie zgodnie z wynikami przeprowadzonego postępowania dowodowego w sprawie i ustalonego na tej podstawie stanu faktycznego i zmienił ich opisy oraz wartość skradzionych rzeczy w oparciu o zeznania świadka Z. N., który podał w zeznaniach, że ceownik, był zakupiony na złomowisku, po remoncie nie zamontowano metalowych schodów, gdyż było to zbędne, oraz że skradzione rzeczy w zasadzie miała wartość złomu zmieniono opis czynu z pkt II oraz datę kradzieży ceownika, albowiem nie ma dowody na precyzyjne określenia chwili, w jakiej dokonano tej kradzieży. Zgodnie z obowiązującą w procesie karnym zasadą: domniemania niewinności i in dubio pro reo zawarte w art. 5 § 1 i 2 k.p.k., przy czym obalenie zasady domniemania niewinności może nastąpić jedynie w drodze prawomocnego wyroku i sprowadza się do tego, że oskarżony w procesie karnym jest niewinny dopóki wina nie zostanie mu udowodniona i stwierdzona prawomocnym wyrokiem. Z zasady tej wynika szereg konsekwencji procesowych, przede wszystkim rozkład ciężaru dowodu, a podstawowym jej skutkiem jest wymaganie, aby ten, kto zarzuca oskarżonemu przestępstwo, musiał je udowodnić, a zatem obowiązek ten ciąży głównie na oskarżycielu, który winien wnieść akt oskarżenia z materiałem dowodowym umożliwiającym rozpoznanie sprawy na pierwszej rozprawie (podział ról procesowych). Zasada ta jest ściśle związana z zasadą in dubio pro reo zawartą w art. 5 § 2 k.p.k., która wprost nakazuje rozstrzygać niedające się usunąć wątpliwości na korzyść oskarżonego, co oznacza ni mniej, ni więcej, że udowodnienie winy oskarżonemu musi być całkowite, pewne i wolne od wątpliwości (wyr. SN z 24.02.1999 r., V KKN 362/97, OS Prok. i Pr. 1999, Nr 7-8, poz. 11), a zatem konieczne jest udowodnienie sprawcy wypełnienia znamion zarówno przedmiotowych, jak i podmiotowych zarzucanego mu czynu i przyjętej kwalifikacji prawnej. W związku z tym, że oskarżyciel publiczny

nie wykazał sprawstwa i winy oskarżonych w postępowaniu przygotowawczym, a współoskarżeni nie potrafili się jednoznacznie wypowiedzieć odnośnie ich sprawstwa Sąd uniewinnił ich od czynów w zakresie wskazanym w wyroku.

Przypisując winę i sprawstwo oskarżonym w punkcie II wyroku Sąd przyjął, że dopuścili się ich w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. albowiem zostały one popełnione w krótkich odstępach czasu, o czym świadczą daty i okresy popełnienia przez nich tych występów. Zamach był na to samo dobro prawne (mienie) i popełnione zostały w podobny sposób, a każdy z nich wypełniał znamiona tych samych przepisów ustawy karnej stanowiąc jedno przestępstwo na podstawie zbiegających się przepisów.

Wymierzając oskarżonym kary za przypisane im występy Sąd baczyl, aby jej dolegliwość nie przekraczała stopnia zawinienia każdego z nich, stopnia społecznej szkodliwości czynów, jakich dopuścili się oskarżeni, biorąc pod uwagę okoliczności przemawiające zarówno na korzyść jak i niekorzyść oskarżonych. Jako okoliczności obciążające Sąd wziął pod uwagę działanie z niskich pobudek i pod wpływem alkoholu, a u P. B. (1) i P. Ł. (1) uprzednią ich karalność, wielość zarzucanych im występów. Natomiast, jako okoliczność przemawiającą na korzyść B. B. (1) wziął pod uwagę jego uprzednią niekaralność.

Biorąc pod uwagę wskazane okoliczności Sąd wymierzył P. Ł. (1) karę 7 miesięcy pozbawienia wolności, P. B. (1), który działał w warunkach powrotu do przestępstwa 8 miesięcy pozbawienia wolności, a B. B. (1) 5 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd uznał, że wobec oskarżonych P. B. (1) oraz P. Ł. (1) brak jest możliwości skorzystania z dobrodziejstwa z instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności albowiem oskarżeni pomimo toczącego się wobec nich postępowania przed Sądem nie zeszli z drogi przestępstwa popełniając kolejne czyny, za które zostali skazani prawomocnymi wyrokami, a zatem brak jest wobec oskarżonych pozytywnej prognozy kryminologicznej, a orzeczona kara bez warunkowego zawieszenia jej wykonania będzie wystarczająca i adekwatna dla osiągnięcia wobec nich celów kary i dopiero odizolowanie oskarżonych od społeczeństwa i resocjalizacja oskarżonych zmienią radykalnie swoje postępowanie tak, by nie wchodzili ponownie w konflikty z prawem. Natomiast do odmiennych wniosków Sąd doszedł w stosunku do B. B. (1), orzekł o warunkowym zawieszeniu wykonania kary temu oskarżonemu na okres lat 2 i orzekł dozór kuratora.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 624 § 1 k.pk., biorąc pod uwagę orzeczoną wobec obu oskarżonych bezwzględna karę pozbawienia wolności oraz trudną sytuację finansową.